

là tuyệt. Riêng đối với du-khách VN, đến New Orleans để tìm lại hình-ảnh quê-hương với chợ chồm hổm, với thôn nữ đang tát ánh trăng vàng đổ đi.

Số tôi lận-dận, kiếm hoài không ra việc tại New Orleans. Tôi đã dự-định đi Richland, Washington, nhưng may thay vào giờ chót, hãng E.P.G. cần một Structural Engineer, nên đã mướn tôi. Làm ở đây chừng 6 tháng, tôi nộp đơn xin vô City. Tôi cần một chỗ làm ổn-định để có thì-giờ lo nhiêu chuyện khác nữa:

Nghiên-cứu: Thẩm-thoát, tôi đã làm việc cho City được 13 năm. Department tôi có 8 chuyên-viên Việt. Hàng ngày chúng tôi gặp nhau trò chuyện, trao-dổi tin-tức cùng những kinh-nghiệm, dĩ-nhiên toàn bằng tiếng Việt; chỉ khi nào có mặt người Mỹ chúng tôi mới dùng tiếng Anh, tiếng Việt được coi như sinh-ngữ thứ hai trong việc điều-hành công-vụ. Đã có một thời, người Việt chiếm 3 trong số 4 Chief Engineer của Department. Ngoài công-việc thường-xuyên ở sở, tôi dành trọn thì-giờ vào việc nghiên-cứu, viết sách chuyên đề, kỹ-thuật làm đường ở Louisiana rất phù hợp với kỹ-thuật ổn-cố đất sinh thuộc đồng-bằng sông Cửu Long. Tôi yêu nghề dạy học (tôi bắt đầu đi dạy học từ năm đậu Tú-tài I), cũng như say-mê viết sách. Hồi còn ở quê nhà, tôi đã viết nhiều sách như kỹ-thuật làm đường sỏi đỏ, dự-án khả-thi cầu đường. Mỹ quốc với đầy-đủ sách vở tài-liệu, hội-nghị chuyên-đề như ACI, ASCI, ASME và phòng thí-nghiệm tối-tân đã cho tôi những cơ-hội bằng vàng trong việc nghiên-cứu, giảng dạy sau này.

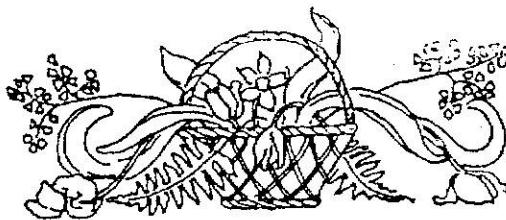
Sinh-hoạt cộng-đồng: Vì ý-thức được rằng sự đoàn-kết của hơn 2 triệu người Việt hải-ngoại tạo nên một sức mạnh, tôi dành tạm những ngày cuối tuần vào việc sinh-hoạt cộng-đồng như xây-dựng Hội Cử-tri Người Mỹ gốc Việt tại Louisiana, thành-lập Ban Đại-diện Cộng-đồng, tổ-chức những lớp luyện thi quốc-tịch Tô-chức cộng-đồng địa-phương được lớn mạnh như ngày nay là nhờ sự tiếp tay của một số AHCC.

Âm trà chưa sôi mà ngoảnh đi ngoảnh lại tôi đã ngoài 60 tuổi. Tôi phải kéo cày thêm 2 năm nữa mới đủ điều-kiện hưu-liếm. Nếu trời cho sống, tôi tiếp-tục con đường đã vạch ra V.N.Q.N. mà ông bạn Sôn-mết của tôi thường gọi đứa là con đường ba xàm ba láp. Nhưng định-mệnh đã an bài tôi không có cách nào làm khác hon. Tôi rất hài-lòng với những lối đi đã qua và rất tin-tưởng vào con đường sẽ tới.

Xuân Bính Tý

Thành Phố Ngọc Lân tại Louisiana

LÊ THÀNH TRINH

Khi còn nhỏ tôi rất ham xem hát bóng và một lần tôi đã được xem phim "Mardi Gras" do tài-tử Pat Boone đóng vai chính. Bối-cánh là ngày hội Mardi Gras tại thành-phố New Orleans ở bên Mỹ. Thuở ấy tôi chẳng biết gì về nước Mỹ, ngoài những kiến-thức địa-ly sơ-dâng đã học tại trường Trung-học. Những cảnh đẹp ở New Orleans cũng như sự vui nhộn của các đám rước trong ngày hội Mardi Gras xem trong phim đã hấp-dẫn tôi và tôi ước-ao có dịp đến tại chỗ để tham-gia ngày hội này.

Gần 50 năm sau, số phận quái-ác đã đưa đẩy tôi đến New Orleans, không phải với tư-cách một khách du-lịch đi xem hội mà là một dân ti-nạn thất-nghiệp đi kiếm việc làm. Dù sao tôi cũng tự an-ủi là đã thực-hiện được điều mong-ước từ thuở xa xưa là đến thành-phố New Orleans ở Mỹ để tham-dự trực-tiếp ngày hội Mardi Gras.

Thành-phố New Orleans, được đồng-hương đặt tên lại là NGỌC-LÂN cho dễ đọc, là một trong những thành-phố có nhiều màu sắc tại Mỹ. Khi nước Mỹ mới bắt đầu thành-hình ở phía đông sông Mississippi thì một người thám-hiểm thuộc quốc-tịch Pháp là ông De La Salle đã từ vùng Ngũ Đại Hồ xuôi dòng sông Mississippi để tìm

đường ra biển. Ông này tuyên-bố lưu-vực sông Mississippi, gồm khoảng một phần ba diện-tích nước Mỹ hiện nay, là thuộc-địa của Pháp với cái tên là LOUISIANA.

Thành-phố Louisiana được thành-lập năm 1718 bởi Ông Bienville và đến năm 1722 thì trở thành Thủ-đô của thuộc-địa Louisiana. Năm 1762, vua Louis XV của Pháp đã tặng Louisiana cho người Anh họ là vua Charles III của Tây-Ban-Nha và do đó Louisiana đã trở-thành thuộc-địa của Tây-Ban-Nha. Những người Pháp ở Louisiana không đồng-ý chuyên này và họ nổi lên chống lại chính-quyền và đã đuổi ông Toàn-quyền Antonio De Ulloa ra khỏi thành-phố năm 1768. Tuy vậy, chỉ một năm sau quân Tây-Ban-Nha đã được phái sang chiếm lại New Orleans.

Đến năm 1800, Pháp đã bí-mật chiếm lại New Orleans và đem bán lại cho Mỹ năm 1803 cả thuộc-địa Louisiana với số tiền là 80 triệu quan Pháp. Lúc ấy Mỹ chỉ muốn mua thành-phố New Orleans thôi, nhưng vì Hoàng-đế Napoléon đang cần tiền để trang-trại cho những cuộc viễn-chinh nên ông đã đề-nghị bán rẻ luôn cả thuộc-địa này. Cuộc mua bán lịch-sử này, được gọi là Louisiana Purchase, đã là một thành-tích vĩ-đại của Tổng-Thống Jefferson.

Năm 1812, Louisiana gia-nhập vào Liên-bang và New Orleans đã trở-thành thủ-đô của Tiểu-bang Louisiana cho tới năm 1849 là năm thủ-đô tiểu-bang dời về Baton Rouge. Vào năm 1840 thì New Orleans đã là thành-phố lớn thứ tư của Mỹ với dân-số 102,193 người. Nó đã thu-hút rất nhiều di-dân đến lập-nghiệp. Lúc này, New Orleans đã được coi là Paris của Châu Mỹ.

Trong cuộc nội chiến 1861-1865, Louisiana đã đứng về phía Nam để chống lại phía Bắc. Tháng tư năm 1862, một hạm đội Miền Bắc do Đại-tá Farragut đã từ Vịnh Mexico ngược dòng sông Mississippi lên tấn-công New Orleans và đã chiếm được thành-phố này vào ngày 1 tháng 5.

New Orleans còn được gọi là Crescent City (Thành-phố bán nguyệt) vì khu-vực thành-phố cổ - Khu French Quarter - nằm trên một khúc cong 180 độ của sông Mississippi. Diện-tích thành-phố, mà gần phân nửa là các hòn và đầm lầy, là 943 km². Thành-phố nằm giữa sông Mississippi ở phía Nam và hồ Pontchartrain ở phía Bắc. Địa-hình tại nơi đây đã làm nhức đầu nhiều AHCC đang làm việc tại đây. Dòng sông Mississippi chảy từ Bắc xuống Nam nên khi định vị-trí những đất đai ở ven sông thì người Mỹ đã phân-biệt là khu Đông ngạn (East Bank) và khu Tây ngạn (West Bank) của sông. Việc này đơn-giản nếu khúc sông chảy thẳng... Tuy-nhiên ở vùng châu-

thổ thì sông Mississippi lại đi ngoặc-ngoèo. Tới đúng ngay vị-trí thành-phố thì sông lại đi theo một khúc quanh 180 độ và dòng nước tại đó lại chảy từ Nam lên Bắc. Vùng downtown thuộc Đông Ngạn thì lại thấy nằm ở phía Tây của sông trên họa-đồ thành-phố, còn vùng West Bank, thuộc quận Jefferson đối-diện với downtown, thì lại thấy ở phía Đông. Thật là lộn-xộn. Giả các chuyên-viên Mỹ dùng các danh-từ Tả ngạn và Hữu ngạn như chúng ta vẫn thường làm thì có tiện không?

Một điểm rắc-rối nữa là đất ở thành-phố phần nhiều nằm ở chỗ trũng, mặt đất thấp hơn mực nước biển, có chỗ đến hơn 2m. Để tránh cho thành-phố khỏi bị ngập nước, người Mỹ đã đắp những con đê dọc theo sông Mississippi và hồ Pontchartrain. Chiều dài chung của hệ-thống đê này là 209km. Vấn-đề thoát nước ở đây đã làm đau đầu AH Hoàng Ngọc Ân đang làm việc ở cơ-quan thoát-thủy. Theo luật tự-nhiên thì nước chảy theo trọng-lực, từ cao xuống thấp. Ở New Orleans thì ngược lại, người ta đã bắt nước mưa và các nước thải phải chảy từ thấp lên cao. Vì vậy New Orleans đã có một hệ-thống bom nước mạnh nhất thế-giới để thoát-thủy: 112 cái bom cỡ lớn có thể bom được 95 triệu m³ nước trong một ngày. Một số cầu ở New Orleans có mặt cầu thấp hơn mặt nước nên cũng đặt ra nhiều vấn-đề kỹ-thuật cho các chuyên-viên thiết-kế cầu ở Sở Kiều-lộ thành-phố. Thay vì làm lan can thông-thường ở hai bên mặt cầu thì một số cầu tại đây lại có những bức tường đặc để giữ cho nước sông khỏi tràn vào mặt cầu. Vì mặt nước cao hơn mặt cầu nên cả phần thượng tầng cơ-sở của cầu, theo định-luật Archimède, đã phải chịu một sức đẩy từ dưới lên trên. Do đó khi tính cầu thì chẳng những phải tính sức nén của các loại xe và trọng-lượng của cầu từ trên xuống dưới mà còn phải tính thêm sức đẩy Archimède từ dưới lên trên.

Ở bờ sông Mississippi có khu phố cổ French Quarter còn được gọi là Vieux Carré, với những căn nhà cổ, thấp và chật-chội, trông hơi giống khu phố cổ ở Hà Nội với những phố Hàng Bông, Hàng Đào, Hàng Bạc, Hàng Buồm v.v... Ngoài những tiệm bán đủ các loại quà kỷ-niệm, các tiệm ăn và tiệm cà phê danh-tiếng, khu này còn có đường Bourbon có nhiều rạp thoát-y-vũ với những màn thoát-y 100% mêt-ly và rùng-rợn. Đây là nơi mà quý vị đàn ông khả-kính thường vào nghỉ chân để rửa mắt, sau khi đã chồn chân mỏi gối lội bộ trong Vieux Carré. Nhiều vị đi xem lần đầu đã bị mắc lõm vì những hình quá quyến-rũ của các vũ-nữ trưng-bày ở tủ kính trước rạp. Khi màn vũ gần chấm-dứt và vũ công đã tháo gỡ tất-cả các mảnh vải trên người thì khán-giả đáng lẽ được thấy một bà Eva như họ mong đợi thì họ lại thấy

một ông Adam với đầy-dủ các bộ-phận của một người đàn ông. Thì ra đây là một chú dực rựa già gái! Nhiều vị khán-giả da vàng mũi tết đã tỏ ra bức-bối vì bị mắc lõm nhưng cũng có nhiều vị khác khoái-chí khen lấy khen để rằng chỉ có ở Mỹ mới thấy được các cảnh này.

Nói tới Louisisna thì phải nói tới ngày hội Mardi Gras. Ngày hội này đã được coi là "The Greatest Free Show on Earth" - màn trình-diễn miễn-phí vĩ-đại nhất thế-giới - đã lôi-cuốn hàng triệu du-khách dù mọi quốc-tịch đến New Orleans và đã mang lại một nguồn lợi đáng kể cho địa-phương này.

Ngày hội Mardi Gras bắt nguồn từ thời La-Hi khoảng 5000 năm trước đây. Mỗi năm người La mã có một mùa hội gọi là Lupercailis lâu khoảng 30 ngày và kết-thúc vào ngày 25 tháng 3 gọi là ngày hội vui nhộn (Festival of Joy) Trong ngày này luật-pháp được thả-lỏng và người ta có thể phạm đủ mọi thứ tội mà không sợ bị kết án. Những bậc cao sang quyền quý, những mệnh-phụ phu-nhân hóa-trang, đeo mặt nạ rồi ra ngoài đường sân-sàng làm tình với tất-cá mọi người. Người ta vui-đùa bằng cách hiếp dâm phụ-nữ, trộm cướp, giết người v.v... trắng-trọn ngay giữa thanh thiên bạch nhật.

Ngày hội Mardi Gras ngày nay không có những màn dữ-dần như vậy nữa nhưng không khí buông thả về tình-dục thì vẫn không thay đổi. Màn chính của ngày hội là những đám rước xe hoa, trang-trí rất lộng-lẫy và những người ở trên xe đeo mặt nạ và mặc đủ mọi loại quần áo, từ những thứ rất trang-trọng cho đến mức gần như là không mặc gì cả. Những người trên xe đã có sẵn những món quà để thay cho những người đứng xem. Quà là những chuỗi hạt trai giả, những đồ chơi nhỏ hay những đồng tiền giả. Khi xe hoa di qua thì các khán-giả phụ-nữ, đeo mặt nạ để giữ kín lý-lịch, hét lên "Ông ơi, cho em với". Theo truyền-thống thì mỗi khi nhận được quà, người nhận sẽ vạch trần bộ ngực ra để tỏ lòng biết ơn. Một số các bà các chị, vì quá hăng-say, nên đã phoi-bày luôn cả bộ-phận dưới của cơ-thể ra để cho thiên-hạ chiêm-ngưỡng toàn-vẹn tòa thiên-nhiên của mình.

Thành-phố New Orleans có hơn 500 ngàn dân mà trên 60% là da đen. Cũng như nhiều thành-phố khác ở Mỹ, New Orleans có một Thị-trưởng da đen và ông này đã cử những người cùng chủng-tộc vào các nhiệm-vụ chỉ-huy. Một trong những cử-chỉ đáng yêu của ông là đã bổ-nhiệm một bà da đen làm Chánh sở Kiều-lộ thành-phố và bà này đương nhiên trở-thành xếp của những AHCC đã chọn cơ-quan này làm nơi dung thân. Nạn kỳ-thị chủng-tộc giữa người da trắng và người da màu cũng

như giữa những người da màu với nhau khá trầm-trọng tại New Orleans. Tuy nhiên hình như chuyện này chưa có gì đáng ngại ở Sở Kiều-lộ thành-phố vì theo AH Lê Thành Trang trước đây đã có làm việc lâu năm tại cơ-quan này, thì các AHCC của chúng ta rất được bà Chánh sở tín-nhiệm và cưng chiều. Tôi chưa có dịp hỏi anh Trang là bà đã cưng chiều các AH đến mức nào rồi?

Còn rất nhiều chuyện về New Orleans muốn nói thêm với các bạn, nhất là những chuyện mê-ly về ngày hội Mardi Gras, nhưng vì bài này đã khá dài rồi nên xin khát đến dịp khác. Cách hay nhất để tìm hiểu New Orleans là xin mời các bạn cùng đi với khoảng hai triệu du-khách mỗi năm đến thăm thành phố này cho biết sự tình. Đây là lịch-trình những ngày Mardi Gras từ nay đến năm 2000: 20 Feb. 96, 11 Feb. 97, 24 Feb. 98, 16 Feb. 99 và 7 Feb. 2000.

Cuối cùng, để cuộc vui của các bạn tại New Orleans được toàn-vẹn, xin nhắc quý bạn là các tay móc túi tại đây tài-nghệ chẳng kém gì các đồng-nghiệp của họ tại chợ Bến-Thành hay tại chợ Đồng-Xuân ở Việt-Nam. Nguy-hiem hơn nữa là những người móc túi lại là các cô gái xinh đẹp, ăn mặc hở-hang. Họ lợi-dụng đám đông để cà người vào các thân-chủ của họ và làm cho quý vị này mê-mẩn tâm thần, chẳng còn biết trời trăng chi nữa. Vì vậy khi đi chơi, xin các bạn để giấy tờ và tiền nong ở nhà, chỉ mang theo một số nhỏ tiền mặt mà thôi. Nếu có bị lấy mất trong lúc hôn mê thì cũng đáng đồng tiền bát gạo.

Riêng đối với quý nữ AH nào muốn xông-xáo vào đám đông của ngày hội cho biết sự tình thì xin các bạn đi chung với ít nhất là bốn bảo vệ viên to con. Các bảo vệ viên này sẽ đứng chung-quanh bạn để làm hàng rào che-chở cho bạn đối với những dụng chạm cổ-ý của các ông đực rựa khát tình thuộc đủ mọi quốc-tịch. Tuy-nhiên bạn nào muốn đi tìm những cảm-giác mạnh thì xin các bạn nai-nịt gọn-gàng rồi mạnh-mẽ xông thẳng vào trận tiền. Sau khi đám đông giải-tán, có thể áo quần bạn sẽ nhau nát, thân-thể bạn sẽ mỏi nhừ, nhưng bạn đã có được những kinh-nghiệm để đời về ngày hội Mardi Gras tại thành phố Ngọc-Lân.

